

Kirurgian simulaatiokoulutusohjelmaa kehittämässä: Sairaalaympäristön vaatimukset taitojen oppimisessa

Silvennoinen Minna, FT, Jyväskylän yliopisto, Agora Center

Kirurgin osaamisella on keskeinen merkitys potilasturvallisuudelle ja toimenpiteen onnistumiselle leikkaussalissa. Perinteisesti kirurgiaan erikoistutaan sairaaloissa mestari-oppipoika -mallin mukaisesti. Erikoistumisaika on Suomessa lyhentynyt, vaikka oppimisen vaatimukset ovat kasvaneet ja uusia keinoja tehostaa opetusta tarvitaan. Perinteiset oppimisen mahdollisuudet ovat työpaikka- ja tilaneriippuvaisia ja ohjauksen määrä ja intensiteetti vaihtelevaa. Simulaatiolla harjoittelun mahdollisuudet vaihtelevat erikoistumispaikasta riippuen. Tutkimuksen tavoitteena oli lisätä ymmärrystä siitä, miten tähystyskirurgian koulutustapoja sairaaloissa voitaisiin kehittää vastaamaan paremmin nykypäivän asiantuntijuuden vaatimuksiin. Tutkimuksessa tarkasteltiin tähystyskirurgian asiantuntijuutta, taidon kehittymistä ja siihen vaikuttavia tekijöitä sekä kurssimuotoisen simulaatiokoulutuksen tarjoamia mahdollisuuksia.

Tutkimuksessa kerättiin leikkaussalivideointien ja kirurgien haastattelujen avulla tietoa siitä, miten leikkaustaitojen oppiminen ja harjoittelu tapahtuvat ja millaisia haasteita siihen liittyy. Lisäksi tutkimuksessa selvitettiin erikoistuvien simulaattorilla tapahtuvaan harjoitteluun ja oppimiseen vaikuttavia tekijöitä simulaattorin harjoittelutietojen, videoiden sekä kyselylomakkeiden avulla. Analyysi toteutettiin monimetodisesti yhdistäen laadullista ja määrällistä toteutusta.

Koulutusohjelmilla on paikkansa erikoistumiskoulutuksessa, eikä potilailla tule harjoitella perustaitoja. Monet tehtävän ja työympäristön haasteet kuormittavat erityisesti aloittelevan erikoistuvan jo muutenkin monitahoista oppimistapahtumaa ja altistavat haittatapahtumille leikkaussalissa. Simulaatiokoulutukseen liittyy uudenlaisia organisatorisia, sosiaalisia ja yksilöllisiä tekijöitä jotka rajoittavat tai mahdollistavat oppimista sairaalatyön arjessa. Koko organisaation sitouttaminen kaikilla tasoilla koulutusohjelmien toteuttamiseen on ratkaisevaa ja vaatii monia muutoksia perinteisiin opetus tapoihin ja traditioihin. Työssä oppimisen tuki ja riittävien resurssien allokointi opetukseen ja harjoitteluun on tärkein onnistumisen tae. Resurssipanostus mahdollistaa entistä potilasturvallisemman kirurgian ja tehokkaammin koulutetut erikoistuvat. Simulaatioteknologiaa hyödyntävissä koulutusohjelmissa taitojen ja tietojen opetusta voidaan toteuttaa systemaattisemmin, potilasturvallisemmin ja vastata entistä paremmin nykypäivän asiantuntijuuden haasteisiin ja vaatimuksiin.